

Phật pháp và Chính trị (Dharma and Politics)

ISSN: 2734-9195 16:50 15/04/2024

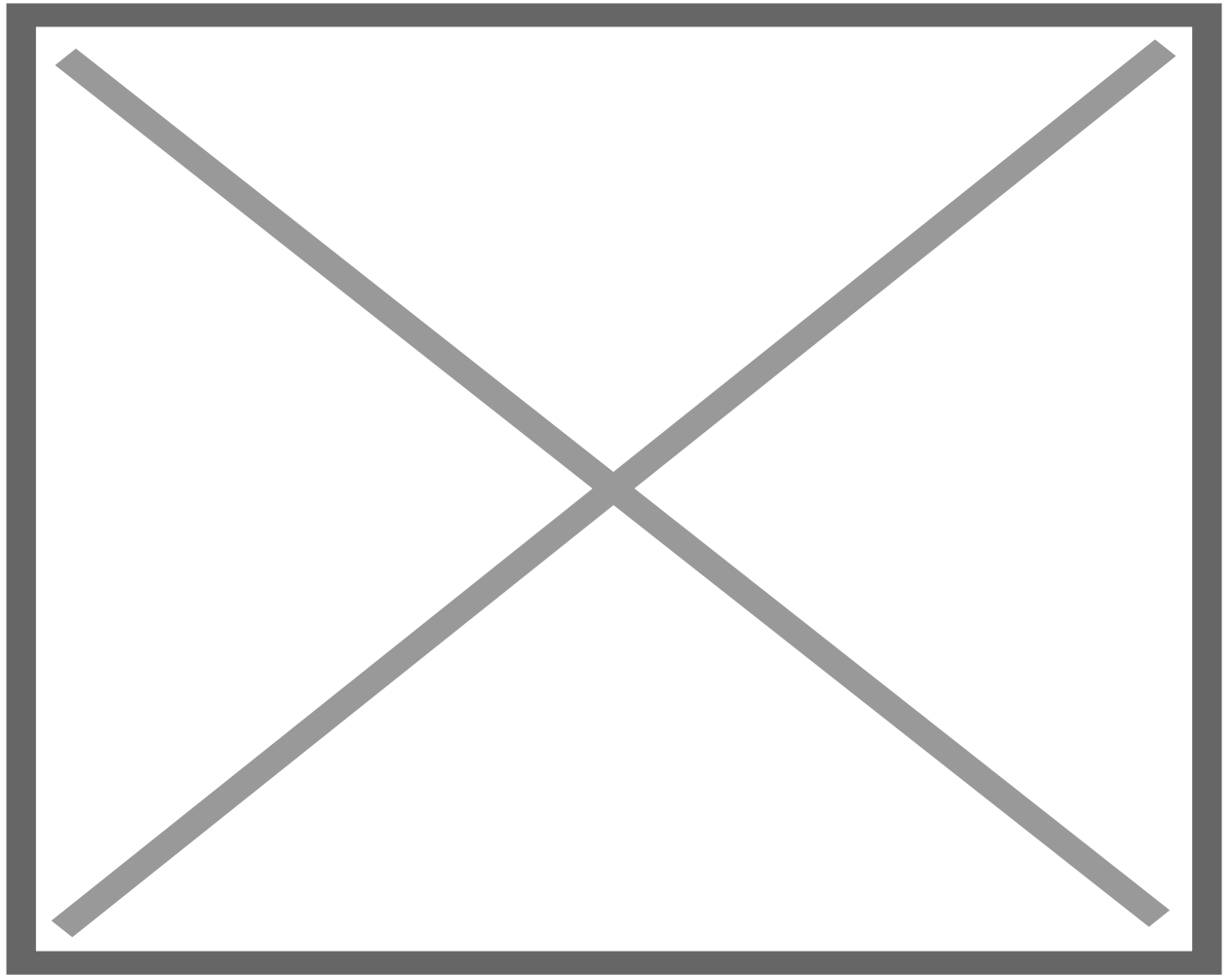
chính trị luôn trong vòng xoáy sinh tử luân hồi (samsaric), đến nỗi ngay cả nghĩ về nó cũng khiến tâm trí họ rơi vào loại hạng thấp nhất...

Chính trị luôn trong vòng xoáy sinh tử luân hồi (samsaric), đến nỗi ngay cả nghĩ về nó cũng khiến tâm trí tràn ngập khổ đau bởi sự hận thù và nỗi bất hạnh.

Tác giả: **Anam Thubten Rinpoche** Việt dịch: **Thích Vân Phong** Nguồn: □□□
- □□□□□

Nhiều vị tu sĩ Phật giáo truyền thống có xu hướng coi chính trị như những vấn đề thế tục, là một phần của Luân hồi (samsàra - sự sống chết nối tiếp nơi một chúng sinh), cần phải tránh xa. Đặc biệt nếu bạn là nhà tu khổ hạnh, bạn có thể nỗ lực hết mình trong việc thực hành tâm linh nơi tĩnh mịch, thâm sơn cùng cốc, không dấn thân vào công việc của thế giới bên ngoài, điều này không chỉ gây sự xao lãng mà còn có thể cuốn hút bạn vào vòng xoáy của những xung đột.

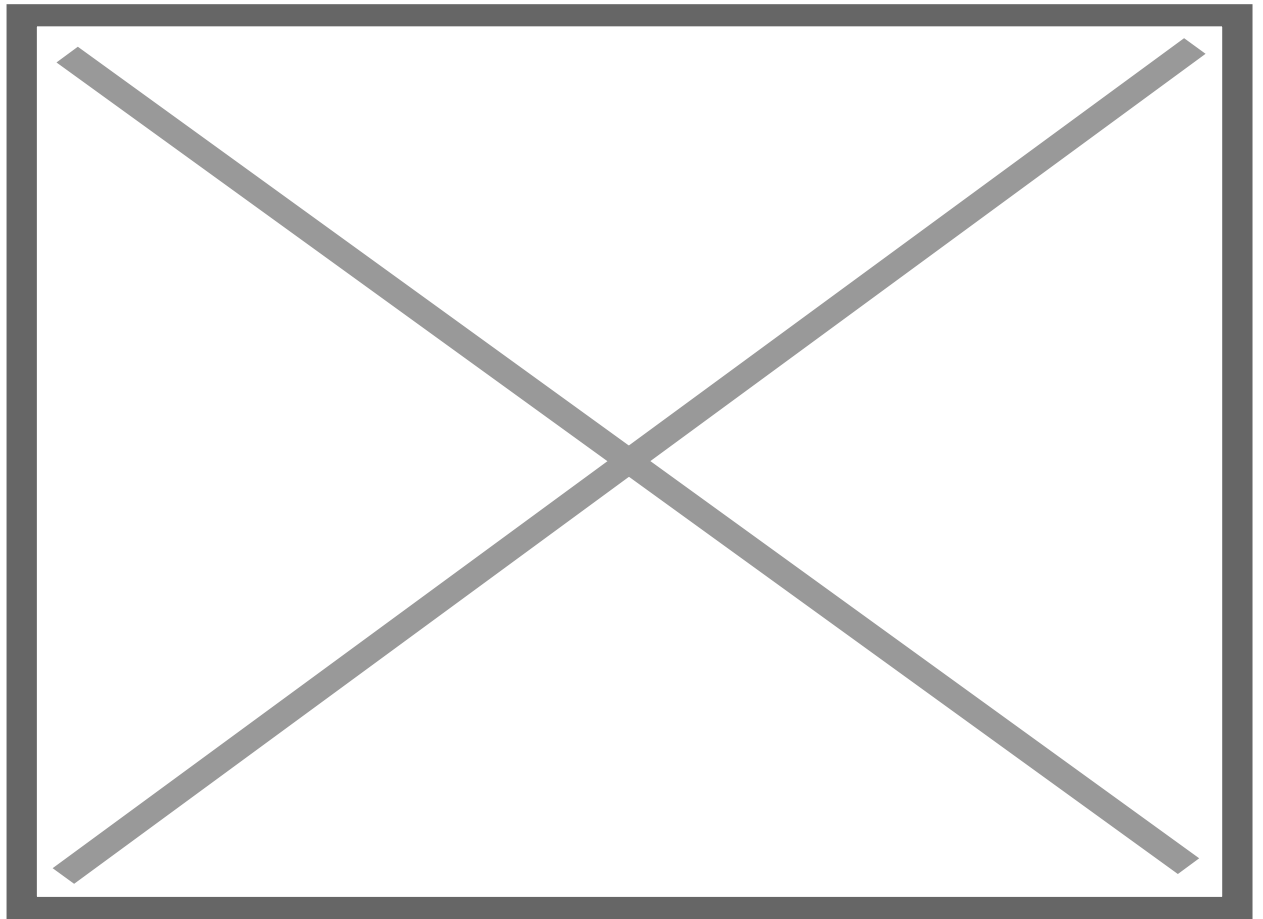
[caption id="attachment_30346" align="aligncenter" width="800"]

Anam Thubten Rinpoche[/caption]

Bởi những tác động bất lợi có thể diễn ra này, một số bậc thầy thông thái nhất thường khuyến khích các đệ tử của họ, gác lại thế sự trần tục, toàn tâm toàn ý cho việc thực hành tâm linh, trạng thái tĩnh lặng bình đẳng khi tâm an trụ ở một chỗ (tịch tĩnh). Có cả một thể loại văn viết ca ngợi đời sống của nhà tu hành khổ hạnh, những phẩm đức cao thượng “sống an bần lạc đạo”, cũng như sự thanh bình bởi khung cảnh thiên nhiên.

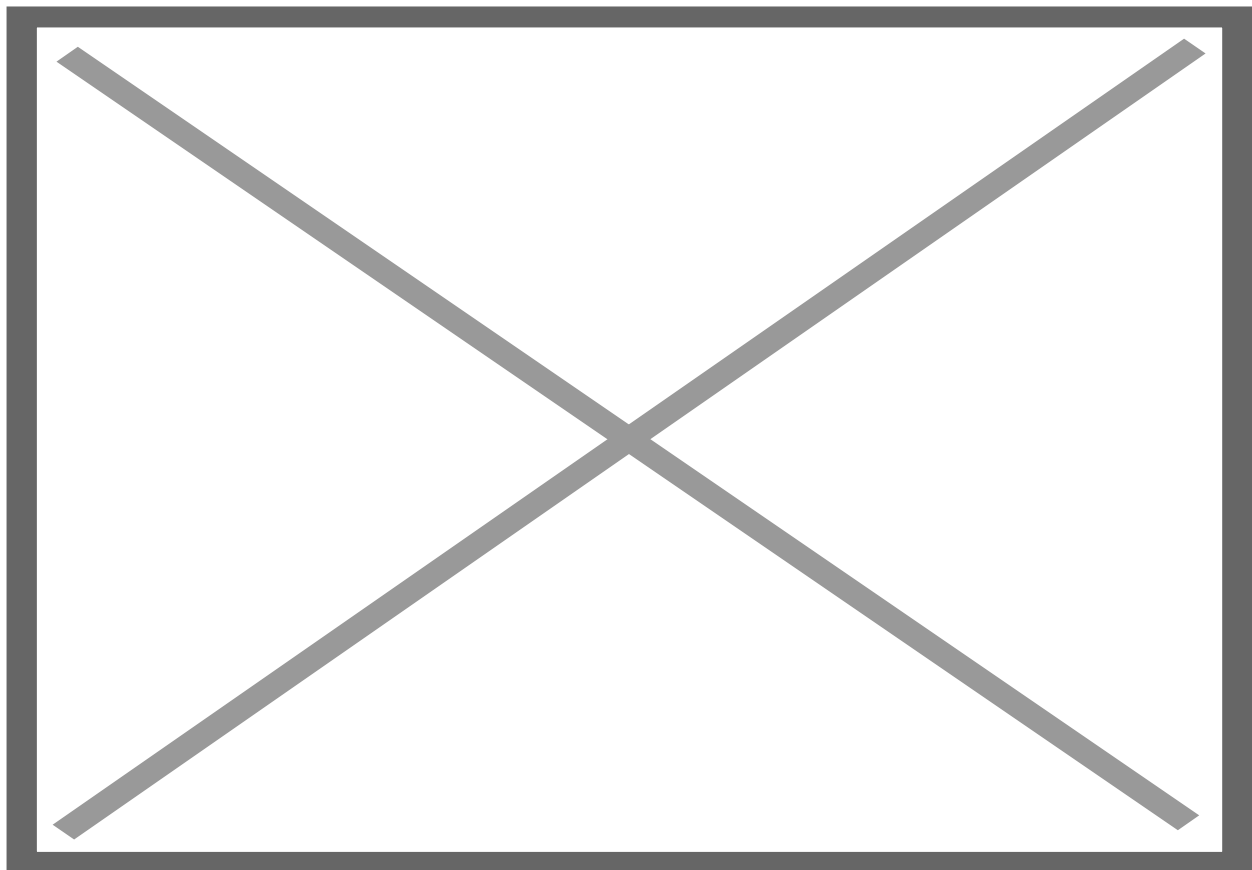
Ở phương Đông, có những người đã từ bỏ cuộc sống đời thường - hôn nhân, công danh sự nghiệp thế gian - chọn đời sống giản dị, thanh thản hồn nhiên, nơi yên tĩnh và chuyên sâu nghiên cứu, tu học Phật pháp. Họ thường được công chúng ngưỡng mộ tôn kính; họ được coi là cao quý vì đã dũng cảm hy sinh cuộc sống trần tục, điều mà nhiều người không dám buông bỏ.

Họ coi là những sinh vật siêu việt, với tâm trí vượt lên trên mọi dục vọng và lìa xa cám dỗ trần tục. Toàn bộ nền văn hoá hỗ trợ về phương diện đạo đức và tài chính cho những cá nhân này, những người chỉ cần thức ăn và chỗ ở rất cơ bản.

Tuy nhiên, truyền thống thanh cao này đang bắt đầu mai một dần khi nền văn hoá ngày càng hiện đại hoá. Ngày nay, rất ít người quan tâm đến việc thực hành lối sống như thế và xã hội có thể không sẵn sàng hỗ trợ họ. Mặc dù lối sống như thế có vẻ khắc kỷ một cách buồn chán đối với nhiều người đang bận rộn theo đuổi các mục tiêu của cuộc sống, nhưng cố gắng tìm kiếm hạnh phúc trong thỏa mãn lạc thú, nhằm thỏa mãn nhu cầu bản năng của mình, những nhu cầu tiện nghi vật chất, nhưng điều ngược lại mới đúng.

Để cải thiện cuộc sống, những nhà ẩn dật tu hành trở nên điềm tĩnh và thông thái hơn, là những người hạnh phúc nhất trên hành tinh này, một phần tâm trí của họ được thanh tịnh hóa nhờ việc tu tâm dưỡng tính, cũng bởi vì họ không bị cuốn hút vào những xung đột cá nhân và chính trị của xã hội.

Trong thế giới ngày nay, cho dù mong muốn giác ngộ giải thoát của chúng ta có mạnh mẽ đến đâu, hầu hết chúng ta không thể suốt đời mãi ẩn dật chốn rừng sâu núi thẳm, non cao. Chắc chắn chúng ta là một phần của xã hội này càng trở nên phức tạp hơn, khi chúng ta thanh toán hoá đơn điện thoại, mua hàng tạp hoá, khám sức khoẻ và theo đuổi trình độ học vấn cao hơn để có được giá trị đẹp và nhân văn trong cuộc sống hàng ngày.

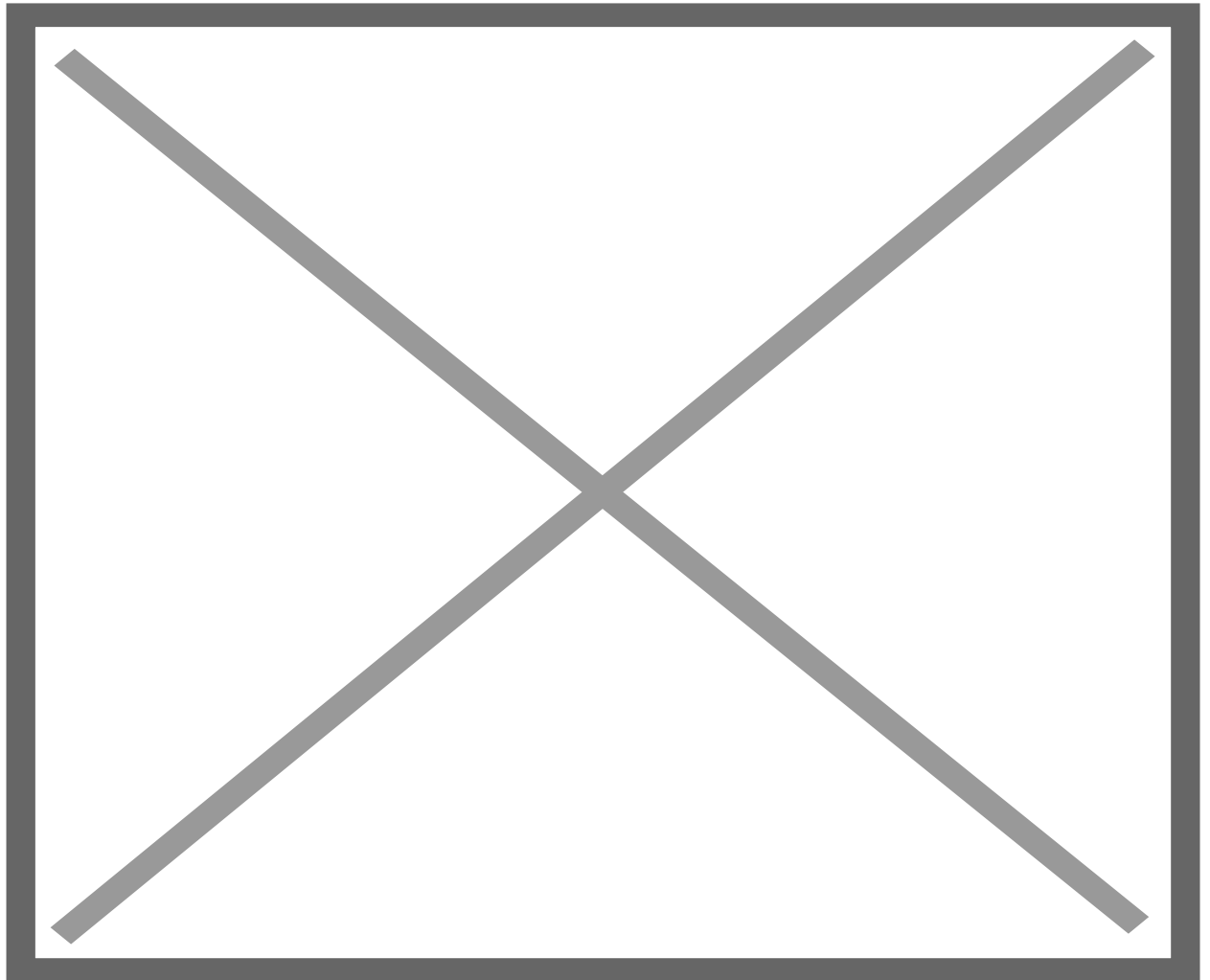
Những yêu cầu đơn giản để có thể tồn tại trong xã hội hiện đại ngày càng tăng. Không chỉ như thế, chúng ta ngày càng trở nên cùng với nhân dân tham gia vào công việc của nhà nước và xã hội (chính trị) hơn, cho dù chúng ta có tham gia vào các vấn đề xã hội một cách có ý nghĩa hay không.

Trong vòng một thập kỷ trở lại đây, nền chính trị Mỹ ngày càng trở nên xấu đi, đến mức xảy ra “chiến tranh văn hóa”, cuộc xung đột giữa những giá trị văn hóa được coi là truyền thống hoặc bảo thủ và những giá trị được coi là tiến bộ hoặc tự do ở nước Mỹ. Điều này đang khiến nhiều người hoang mang, không hài lòng và phẫn nộ. Một trong những nguyên nhân chính của việc này là người Mỹ ngày càng tiến bộ và đa văn hoá.

Ví dụ: Nếu các bạn tình cờ ở Thành phố New York hoặc Vùng Vịnh San Francisco, các bạn sẽ cảm nhận được tinh thần của sự giao thoa của các nền văn hoá, nơi mọi người từ mọi truyền thống tôn giáo và chủng tộc hòa nhập,

tương tác phụ thuộc lẫn nhau một cách hài hòa. Mỹ là một quốc gia có nền văn hóa đa dạng, được hình thành từ các nhóm cộng đồng khác nhau (sắc tộc, tôn giáo, tầng lớp xã hội, khu vực cư trú).

Có thể Hợp chúng quốc Hoa Kỳ được coi là mô hình tiêu biểu cho một hành tinh và xã hội lành mạnh tương lai, nơi nhân loại sống trong hòa bình, không bị ràng buộc bởi xiềng xích của chủ nghĩa bộ lạc. Nước Mỹ cũng không còn thuần túy tín ngưỡng tôn giáo như xưa nữa. Trong tương lai gần, có thể sẽ có một ngày đại cường quốc này không còn được coi là một quốc gia theo đạo Thiên Chúa nữa.

Tất cả những thay đổi tiến bộ này, đang tạo ra mối đe dọa hiện hữu đối với một số chủ nghĩa bảo thủ, vốn đã bám rễ sâu từ phiên bản Mỹ về các giá trị Do Thái-Kitô giáo và nhận thức cũ về bản sắc dân tộc. Bằng mọi cách cánh hữu chính trị đang khá bận rộn cố gắng đảo ngược xu hướng này, bao gồm cả việc đảo ngược các đạo luật hiện hành. Mà nhiều nhà đấu tranh cho quyền tự do cá nhân, đã hết sức mình đấu tranh để giành được.

Về lâu dài có lẽ những nỗ lực này sẽ không thành công. Mặc dù đã có một số thành công trong cuộc đấu tranh vì quyền chính trị, nhưng chúng có thể không tồn tại lâu dài. Khi một hệ thống sắp chết, đôi khi có một sự hồi sinh ở giai đoạn cuối trong cơn quầng quại trước tử thần xuất hiện như trút một hơi thở cuối cùng. Về bản chất, sự chia rẽ trầm trọng giữa hai thế lực đối lập này - bảo thủ và cấp tiến - đang gây ra sự chia rẽ trong văn hoá Mỹ. Điều này đúng với hầu hết các quốc gia trên thế giới.

Nhiều thân hữu của tôi là phật tử người Mỹ, và trong số họ một số người rất bị ảnh hưởng bởi những gì đang xảy ra ở quê hương đất nước họ. Đây là một thời gian khó hiểu cho tất cả mọi người. Họ cảm thấy rằng họ không thể tách rời chính trị, nhưng họ cũng cảm thấy rằng chính trị luôn trong vòng xoáy sinh tử luân hồi (samsaric), đến nỗi ngay cả nghĩ về nó cũng khiến tâm trí họ rơi vào loại hạng thấp nhất, tràn ngập khổ đau bởi sự hận thù và nỗi bất hạnh.

Cái tôi ích kỷ (bản ngã) của chúng ta không thể cưỡng lại được bởi luôn bị cám dỗ khi đứng về phía nào đó, trở nên chia rẽ, và hiện thân của tất cả đứng về một phía. Những nguyên nhân gây cơn bốc đồng của chúng ta có thể dễ dàng bị kích hoạt.

Trong thế giới ngày nay, trong những thách thức đang diễn ra này, phật tử chúng ta nên ứng dụng thực tiễn lời dạy quý báu của đức Phật. Từ bi tâm và sự bình tâm là liều dược liệu hữu hiệu nhất. Những người sinh hoạt ở phía bên kia vòng xoáy ý thức hệ nên được coi là một trong chúng ta - chúng ta không thể loại trừ bằng cách gán cho họ một cách tàn nhẫn, những lời nói hay hành vi xúc phạm người khác.

Nên nhớ rằng họ cũng là những con người giống như chúng ta; trong đời họ cũng có những người thân yêu, họ tươi cười với những câu chuyện hứng thú, đôi khi họ khóc nức nở, trong tâm trí họ, họ đang cố gắng hết sức. Nếu phát hiện những sai lầm của họ, chúng ta có thể thấu hiểu và cảm thông cho sự thiếu hiểu biết của họ, chúng ta cũng có thể đặt câu hỏi về lập trường của chính mình, vì việc tự cho mình là đúng là điều khó nhận ra nhất.

Liệu chúng ta có thể giữ được sự bình tâm khi tham gia chính trị ở nhiều lĩnh vực khác nhau, chẳng hạn như khi giao lưu đối thoại với những người khác có thể với những quan điểm khác nhau? Là phật tử, tất cả chúng ta đều biết rằng sự thanh thản hồn nhiên là trọng tâm của việc ứng dụng phật pháp thực tiễn trong cuộc sống thường nhật.

Một trong những phẩm chất chính của đức Phật, thường xuất hiện trong trí tưởng tượng của chúng ta là Ngài luôn định tĩnh trước mọi tình huống và hoàn

cảnh. Liệu chúng ta có thể giữ ý định thể hiện đức tính này của đức Phật, bằng hết khả năng của mình thay vì dễ dàng bị cuốn hút vào những nguyên nhân gây cơn bốc đồng của mình chăng?

Như những câu nói dịu dàng an ủi, bất cứ khi nào chúng ta chuẩn bị đọc tin tức hoặc thảo luận các vấn đề chính trị, chúng ta có thể ngồi trầm lắng trong vài phút để giữ bình tĩnh. Chúng ta có thể đón nhận những người ở phía bên kia như những ân nhân tinh thần, những người mang đến cho chúng ta nhiều cơ hội để thực hành tâm bình đẳng thực tế trong các lĩnh vực của đời sống xã hội và gia đình.

Tác giả: **Anam Thubten Rinpoche** Việt dịch: **Thích Vân Phong** Nguồn: □□

- □□□□